

over til det Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden. Finantslovsforslaget bliver til paa den Maade, at der fra de forffjellte Dele af Ministeriet bliver tilfjellt Finantsministeriet de forffjellige Overflag, som dernæst blive sammenarbejdede og fremtræde i Finantslovsforslaget som et Hele. Disse Poster med deres Underafdelinger blive da Gjenstand for Beslutninger her i Thinget, og saaledes fremkommer til Slutning den Finantslov, som skal lægges til Grund for Statsregnskabsets Afslæggelse, efter hvilken det bliver Statsrevisionens Sag at see, hvorvidt der er Overensstemmelse mellem den af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Finantslov og det Statsregnskab, der er aflagt for Ministerierenes Bedkommende. Ved Siden deraf forekommer der imidlertid en anden Revision, som ogsaa paa det Allernæste knyttes til de af Rigsdagen vedtagne Beslutninger, idet det nemlig betyder de Bedkommende, der skulle aflægge Regnskab i Genhold til den vedtagne Finantslov, og dem, der skulle revidere disse Regnskaber, at de have Note at passe paa, at de af Rigsdagen vedtagne Beslutninger ere overholdte. Det er med Hensyn til disse to sibeordnede Revisioners Virksomhed, at jeg vil henstille en almindelig Bemærkning til den høitærede Minister. Jeg troer nemlig, at Statsrevisionen vilde spare et ikke ubetydeligt Arbejde, saafremt den ministerielle Revision maatte kunne faae Leilighed til at yttre sig over den enkelte Budgettering, før den optages paa Finantslovsforslaget, idet den nemlig vilde være istand til paa mange enkelte Punkter at paavise, at en Budgettering gjennem en vis Aarække har vist sig ikke at holde Stik. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Autoritet, som bedre kan afgive et Skjøn derover end netop denne; thi den har flere Aars vedholdende Sagtagelser at støtte sit Skjøn paa. Saalænge der altsaa ikke er kommet en Regnskabsaaret tilstede, hvilken kunde erstatte vort i visse Henseender mangelfulde Revisionsvæsen, forekommer det mig, at man ikke drager tilstrækkelig Nytte af de Midler, der ydes i denne Retning, men at der ved en Sammenarbejde af de to nævnte Institutioner, der gaae, jeg vil ikke sige ganske,

men dog i een Henseende i samme Retning, maatte kunne vindes et større Udbytte. Det var derpaa, jeg vilde tillade mig at henlede den høitærede Finantsministers Opmærksomhed, men at gaae i det Enkelte, at paavise, hvorledes der er en Mængde Underconti, som naar de skulle overholdes, maatte føre til Efterbevillinger, og hvorledes disse Efterbevillinger kunne spares ved at indhente et saadant Skjøn, der naturligtvis aldeles ikke behøvede at tages tilfølg af de egentlige Expeditioncontotter, derpaa skal jeg, for ikke at vidtløftiggjøre Forhandlingerne, ikke indlade mig paa dette Sted.

Maå det være mig tilladt, siden jeg har Ordet, endnu at gjøre en lille Bemærkning om et Forhold, der, siden vi sidst forhandlede Finantsloven, har paafaldet mig. Ved Taar at gjøre en Reise kom jeg til en Erfaring, der ikke synes at være ganske fyldestgjørende med Hensyn til vore danske Forhold. Paa samtlige Udlandets Jernbanebilletter staaer der angivet den Pris, man betaler derfor, men jeg veed, at jeg idetmindste, da jeg kom over den danske Grænse, første Gang fik en Bilet i Hænde, hvorpaa Prisen ikke saaledes var angiven. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt dette muligvis var et reent Tilfælde; men jeg troer dog at skylde mig selv og mit Fædrelands Stilling at nævne dette; thi for de Fremmede, der i langt større Mængde ville komme til at reise paa de jydskke Jernbaner, naar Baner fra Frederikshavn til Bamdrup bliver færdig, er det ikke uvigtigt, at der møder dem et saadant Forhold, lige naar de komme over den danske Grænse. Der er jo i enhver Reisehaandbog, som en Fremmed er udrustet med, givet Leilighed til at eftersee, at det, han betaler, er rigtigt. Forsaaavidt jeg skulle tage fejl, forsaaavidt det er et ganske enkelt Tilfælde, der er mødt mig, beder jeg om Undskyldning, men, forsaaavidt jeg ikke har taget fejl, er Mangelen vist en Ubetydelighed, der uden Vanskelighed kunde rettes. Siden jeg slutter, maå jeg ligeoverfor den ærede sidste Tale, der berørte de til Krigsministeriet bevilgede Udgifter, paa Forhaand udtale, at jeg ikke kan være enig med ham i hans Opsattelse i den Henseende. Dette er